

«Журнал» виводить на екран бюджет невизначеності за встановленою формою та може бути надрукований.

Перелік посилань

1. ДСТУ EN ISO/IEC 17025:2019 General requirements for the competence of testing and calibration laboratories. Acting on 2021-07-01.
2. Коробко А. І., Шатіхіна В. Є. Віртуальний тренажер акредитованої випробувальної лабораторії. *Перспективні технології та прилади*. 2020. Випуск 17. С. 72–78

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА З ЯКОСТІ

д-р техн. наук, професор Коробко Андрій Іванович
канд. техн. наук, доцент Костенко Юрій Олексійович
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В умовах посилення вимог до якості продукції та послуг, гармонізації стандартів з міжнародними нормами та постійного оновлення нормативної бази особливої значущості набуває не лише впровадження систем управління якістю (СУЯ), а й якісна підготовка фахівців, які здатні ефективно їх реалізовувати. Ключовою особою у цьому процесі виступає менеджер з якості. Його професійна компетентність багато в чому визначається рівнем його знань та здатністю передавати ці знання іншим учасникам виробничих та управлінських процесів.

Сучасний менеджер з якості – це не лише «знавець» (фахівець) нормативних вимог, методів контролю та оцінювання відповідності. В організації він є «внутрішнім провідником культури якості». Він виконує важливу навчальну та консультативну функцію. Саме через навчання персоналу, формування розуміння процесного підходу, ризик-орієнтованого мислення та принципів постійного покращення менеджер з якості забезпечує реальне, а не формальне функціонування СУЯ. Формування його компетентності є безперервним освітнім процесом. Цей процес складається, зокрема, і з розвитку педагогічних умінь. Здатність організовувати навчання співробітників, розробляти методичні матеріали, проводити внутрішні тренінги та аудити стає невід'ємною частиною професійного профілю менеджера з якості.

Таким чином, проблема формування компетентності менеджера з якості тісно пов'язана з питаннями його навчання та педагогічної діяльності, що робить цей напрямок актуальним як у науковому, так і в прикладному аспектах.

Існуючі літературні джерела утворюють логічно пов'язаний масив досліджень, у якому компетентність в управлінні якістю розглядається з трьох різних ракурсів: концептуального, практико-діяльнісного та освітнього. Такий поділ дозволяє побачити еволюцію наукового розуміння: від визначення «що таке компетентність» через призму «як вона проявляється в роботі» до «як готують фахівців». Водночас, саме між цими групами і виникає наукова прогалина. Відсутня ланка, що поєднує ці три площини: як побудувати системний процес формування компетентності менеджера з якості в навчанні з урахуванням реальної діяльності та з урахуванням того, що менеджер з якості сам виступає суб'єктом навчання персоналу.

ЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ АВТОТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ТРАНСПОРТНИХ СИСТЕМ

д-р. техн. наук, професор Коробко Андрій Іванович
аспірант Семенов Ілля Владиславович
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Транспортні системи на основі вантажних автомобілів розглядаються в сучасній літературі як складні багаторівневі організаційно-технічні системи. Ефективність таких систем визначається не лише характеристиками рухомого складу, а й структурою транспортної мережі, параметрами вантажопотоків, конфігурацією логістичних вузлів, якістю інформаційного забезпечення та умовами інформаційного забезпечення. У дослідженнях, присвячених оцінюванню функціонування таких систем, обґрунтовано необхідність застосування багатокритеріального підходу, що враховує продуктивність, надійність, своєчасність доставки, рівень використання ресурсів, економічну результативність, екологічні наслідки та якість транспортної послуги. Сучасні роботи також демонструють перехід від традиційних показників транспортної роботи до комплексніших моделей аналізу, заснованих на мережевому поданні вантажних потоків, цифровому моніторингу, обробці великих даних та системній оцінці ефективності функціонування вантажного автомобільного транспорту.

Аналіз літературних джерел [1–10] показує, що в сучасній науковій літературі ефективність транспортних систем та вантажних перевезень розглядається як багатокритеріальна категорія, яка оцінюється не за одним показником, а через декілька груп факторів та індикаторів. Зокрема, у роботах [1–3] акцент робиться на сервісно-економічних та експлуатаційних показниках: своєчасності доставки, надійності транспортного обслуговування, вартості перевезень, продуктивності, рівні використання